

Poveștile bătrânului Danubiu

Păcuiul lui Soare

este o insulă de la poalele podișului Oltina, din Lunca Dunării, la mică distanță de Dealul Dervent, în mijlocul unui braț al Dunării, unde, odinioară, a existat Cetatea Vicina.

Puternica, importanta cetate bizantină a Vicinei a fost construită între anii 971-976 de trupele împăratului Ioan Tzimiskes. Avea o suprafață de cinci hectare. Ziduri de piatră, masive, nisipate într-o bună măsură, vorbesc despre uluitoarea tehnică a constructorilor bizantini.

Istoricii consemnează înființarea unei arhiepiscopii la Vicina, către finele secolului al XI-lea, care la 1250 depindea de Patriarhia de la Niceea, iar în 1261 de cea de la Constantinopol. În anul 1340 aflăm dintr-un document despre „smeritul Mitropolit al Vicinei și prea cinstit Macarie”, iar în 1359 „Prea Sfințitul Mitropolit de Vicina, chir lachint” este numit „arhieru al întregii Țări Românești”.

Cetatea Vicina a fost construită în scopul reînstaurării puterii Bizanțului la gurile Dunării de Jos. O parte a ruinelor fostei cetăți se mai văd și astăzi, dar cea mai mare parte se află sub apele vechiului fluviu și se arată doar în verile secetoase atunci când acestea scad și scot la iveală urme ale fortificațiilor și chiar scheletul unei corăbii din vechime. Surprinzător, vechiul port se află în mijlocul insulei. Cu sute de ani în urmă, s-a produs o încălecăre a plăcilor tectonice, care a ridicat un mal și a coborât altul. Unde a fost cetate, e apă. Unde a fost apă, e un petec de pământ pe care unii îl numesc „paradis”.

Inițial, obiectiv militar - cel mai probabil o bază navală, după anul 1200 cetatea a devenit un port comercial extrem de dezvoltat. Cetatea de pe Păcuiul lui Soare, a fost părăsită timp de aproape 150 de ani (între 1060 și 1200), din cauza frecventelor

năvăliri barbare. Istoria s-a repetat în 1422, când așezarea a fost părăsită din nou, în mod misterios, de către localnici, care cel mai probabil s-au refugiat din calea Imperiului Otoman.

edificiile masive erau așezate pe stâlpi de stejar.

Legenda spune că o ființă mitologică, „Samca Samodiva”, un amestec de zână și dragon subacvatic stă de strajă și

Curenții foarte puternici și somni uriași care locuiesc acolo, s-au abătut asupra temerarului scafandru. A fost scos din apă cu fracturi multiple, care i-au provocat și moartea, după vreo doi ani. La

Clădire în stil bizantin: Mănăstirea Gračanica, Pristina, Kosovo

Specialiștii vorbesc de o istorie extrem de zbuciumată pentru cetate, care a fost dărâmată și reconstruită din temelii de două ori.

Cercetările arheologice au început în anul 1957, când au fost descoperite primele ziduri, și s-a constatat că se continuă și sub apa Dunării. Arheologii au înaintat ideea ca ar fi vorba de o cetate venețiană medievală în Dobrogea, construită după sistemul venețian, unde

astăzi în adâncuri pentru apărarea cetății înghițită de apele Dunării.

Într-un an, când apele Dunării scăzuseră mult din pricina secetei, comandantul punctului de frontieră a văzut din elicopter acoperișurile mitropoliei Vicinei. În 1968, Nicolae Scarlat, un arheolog subacvatic amator, a coborât într-un costum sofisticat până la înălțimea acoperișurilor mitropoliei, luând probe. Aur de 24 de carate.

Începutul anilor '90, insula a fost inclusă în Rezervația Mondială a Biosferei Delta Dunării.

Insula este împărțită în două zone total distincte. În partea de nord se află o plajă cu nisip fin, care se continuă în apele Dunării, iar peisajul este întregit de o faună bogată, specifică Deltei. Cealaltă parte a insulei este inundabilă.